

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

PRIJEMNI ŠTAMBIJL
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 03.05.2021., 10:44 h	
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:
D34-07/19-01/148	376-08
Urudžbeni broj:	Prilozi: Vrijednost:
437-21-03	0

d2682250

UIME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Meri Dominis Herman te Hadjesti Beštak, zapisničarki, u upravnom sporu tužiteljice koju zastupa opunomoćenik

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješenja spora između korisnika i operatera, 26. travnja 2021.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/19-01/484, URBROJ: 376-05-2-19-4 od 31. svibnja 2018.

II Odbija se zahtjev za nadoknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika KLASA: UP/I-344-08/19-01/484, URBROJ: 376-05-2-19-4 od 31. svibnja 2018., odbijen je zahtjev tužiteljice za rješavanje spora zbog nepoštivanja uvjeta sklopljenog pretplatničkog ugovora od strane operatora javnih komunikacijskih usluga

2. Tužiteljica osporava zakonitost pobijanog akta i u bitnome navodi kako je u postupku tražila zaštitu svojih prava iz Ugovora budući da je pružatelj usluge unatoč dogovorenoj mjesecnoj cijeni za ugovorne usluge od 249,00 kuna mjesечно, naknadno od siječnja 2019., počeo izdavati račune na iznos od 299,00 kuna. Smatra da je stoga pružatelj usluge postupao protivno Ugovoru. Poziva se na odredbu članka 41. Zakona o električnim komunikacijama te odredbu članka 295. Zakona o obveznim odnosima. Istiće kako je tuženik odbio njen zahtjev u postupu smatrajući da uvjeti Cjenika imaju prednost pred uvjetima Ugovora, čime je postupio protivno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Navodi kako je u obrazloženju osporene odluke pogrešno navedeno da je ugovorena cijena od 249,00 kuna mjesечно rezultat

„popusta“ koji je bio protivan uvjetima pružatelja usluge, jer je isti aktiviran temeljem Magenta 1 usluge po broju . Istiće kako na Ugovoru pored cijene od 249,00 kuna mjesечно piše i napomena u M1 s brojem a što nije telefonski broj naveden u obrazloženju osporene odluke, već navodi da se radi o broju njenog ženika.

3. Predlaže da Sud poništi rješenje tuženika te potražuje trošak upravnog spora.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako je ista neosnovana iz razloga iznesenih u obrazloženju osporenoga rješenja. Navodi kako je tužiteljica pokrenula postupak rješavanja spora s jer joj je nakon dva mjeseca korištenja usluga uvećao račune suprotno cjeni definiranoj pretplatničkim ugovorom. Navodi kako joj je ponudio raskid pretplatničkog ugovora bez plaćanja naknade za prijevremeni raskid ugovora, obrazlažući da je pogreškom djelatnika na pretplatničkom ugovoru navedena kriva cijena, ali da je tužiteljica inzistirala da joj se usluga naplaćuje sukladno ugovornim odredbama. Istiće kako kao i svi drugi operatori javnih komunikacijskih usluga sukladno članku 42.a stavku 2. i 6. Zakona o električnim komunikacijama moraju cjenike usluga kao i sve njegove izmjene dostaviti HAKOM-u na uvid najmanje osam dana prije njegove objave na svojim internetskim stranicama, a suprotno navedenom predstavlja prekršaj iz članka 119. točka 20 ZEK-a. Istiće kako je s obzirom da pružanjem predmetne usluge po cijeni koja nije prijavljena HAKOM-u počinio prekršaj te da je stoga ispravno postupio kada je tužiteljici ponudio raskid pretplatničkog ugovora bez plaćanja penala. Nadalje navodi da je broj broj tužiteljice, odnosno broj koji je tužiteljica navela kao kontakt broj na Zahtjevu za rješavanje spora, kao i na Zahtjevu za fiksним uslugama a da prema ovom broju tužiteljica već ima aktiviran Magenta 1 popust i isti ne može biti aktiviran i na njenom fiksnom broju, bez obzira što je trebao biti vezan za broj njenog ženika. Istiće kako se u konkretnom slučaju radi o jednostavnim postupcima koji se rješavaju u najkraćem mogućem roku te da se sukladno članku 51. stavku 7. ZEK-a, ne traži očitovanje suprotne strane ukoliko smatra da spis sadrži svu dokumentaciju koja je potrebna za donošenje zakonite odluke.

5. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

6. Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu nije se nakon poziva suda od 5. veljače 2020., očitovao na navode tužiteljice i tuženika.

7. Izvršen je uvid u sudske spise predmeta i uz odgovor na tužbu priloženi spis tuženika te su uzete u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke.

8. Primjenjujući materijalno pravo na izloženo činjenično stanje, ovaj sud nalazi tužbeni zahtjev neosnovanim.

9. Odredbom članka 41. st. 1., 3. i 4. Zakona o električnim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) propisano je da prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora i pretplatnika uređuju se njihovim međusobnim ugovorom, a ti se ugovori temelje na općim uvjetima poslovanja operatora javnih komunikacijskih usluga i cjenovnim sustavima u skladu sa zakonom. Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa te mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača te drugim propisima.

10. Prema podacima spisa proizlazi da je tužiteljica temeljem zahtjeva za mobilnom uslugom sa 12. studenoga 2018., zasnovala pretplatnički ugovor za

priklučak broj bez ugovorne obveze uz korištenje tarife MAX2 BIRAM. U navedenom zahtjevu za mobilnom uslugom vidljivo je da je na zahtjevu naveden osnovni trošak ugovorne usluge koji iznosi ukupno 249,00 kuna (299,00 kn s Magenta 1 pogodnosti 50,00 kuna). Nadalje, nesporno je da tužiteljica kao korisnica ima aktiviranu Magenta 1 pogodnost 50,00 kuna po mobilnom broju te je 17. siječnja ista deaktivirana po broju jer sukladno Magenta 1 ponudi pogodnost 50,00 kuna moguće je koristiti isključivo samo za fiksne ili mobilne usluge, odnosno nije moguće ostvariti pogodnost istovremeno za mobilne i fiksne usluge. S obzirom da dogovorenou cijenu od 249,00 kuna nije bilo moguće osigurati, tužiteljici je ponuđen raskid ugovora bez naknade za prijevremeni raskid ugovora, na što tužiteljica nije pristala i inzistirala je na ugovorenou cijeni od 249,00 kuna.

11. Tužnik svoju odluku obrazlaže činjenicom da operatori javnih komunikacijskih usluga samostalno određuju uvjete korištenja svojih usluga i da određuju kako, na koji način i na kojem području te pod kojim uvjetima, promotivnim pogodnostima i cijenama će osigurati javne komunikacijske usluge, a da je pravo svakog korisnika da na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja, uvjeta korištenja usluga i cjenika usluga sklopi pretplatnički ugovor. Zahtjevu tužiteljice tuženik nije udovoljio, jer ne može nuditi cijene usluga koje nisu navedene u službenom Cjeniku kao i aktivirati dodatne ponude koje nisu u skladu s Cjenikom, a da je ujedno i tužiteljici odobren raskid pretplatničkog ugovora bez naplate naknade za prijevremeni raskid.

12. Prema ocjeni suda, osporavano rješenje tuženika doneseno je nakon potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava. Naime, Sud u cijelosti prihvata zaključak tuženika, prema kojem operater ne može nuditi cijene usluga koje nisu navedene u njegovom cjeniku niti može aktivirati bilo kakve usluge mimo cjenika, a što je u konkretnom slučaju učinjeno i isto je trebalo ispraviti, a što je i učinio ponudivši tužiteljici raskid ugovora bez novčane obveze, što tužiteljica nije prihvatile.

13. Slijedom navedenog, prema mišljenju suda tužiteljica u konkretnom slučaju nije uspjela osporiti da tuženik u svemu ne bi postupao sukladno relevantnim zakonskim propisima, pa je Sud osporavano rješenje ocijenio zakonitim.

14. Sud je o tužbenom zahtjevu tužiteljice odlučio bez provođenja rasprave u ovom predmetnom upravnom sporu (članak 36. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. dalje ZUS).

15. Trebalo je stoga na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbiti tužbeni zahtjev.

16. Odluka o troškovima utemeljena je na odredbi članka 79. st. 4. ZUS-a.

U Zagrebu, 26. travnja 2021.

Sutkinja
Meri Dominis Herman,v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom судu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša
Mihanovića 9, 10000 Zagreb,
- 3.
4. U spis

Za točnost otpravka – ovlaštena osoba
Snježana Miletić

